

Николай Лилиев

Париж, Париж, убиец и
баща...

Париж, Париж, убиец и баща
на моите надежди тиховейни,
към твоите отровени басейни
протягам нецелунати уста.

Ти виждаш сам коварните бодли
на мъката, стихийна и сторъка,
и в тоя миг на пламенна разлъка
безумната ми жажда утоли!

1912

КРАЙ

© 1912 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7709>]